

ПРЕЗИДЕНТИ ЎЗБЕКИСТОН ЯК ҚАТОР ТАШАББУСҲОИ МУҲИМ ПЕШНИҲОД НАМУД

Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев бо даъвати Президенти Туркменистон Сердар Бердимухамедов 4–5 август бо сафари корӣ ба ин кишвар барои иштирок дар чорабиниҳои Конфронси сеюми Созмони Милали Муттаҳид оид ба кишварҳои дар ҳоли рушде, ки ба баҳр роҳ надоранд, ташриф овард.

Сарвари давлатом 5 август дар чорабиниҳои махсус, ки ба масъалаҳои омодагӣ ва баргузор намудани Воҳӯрии ҳафтуми машварати сарони кишварҳои Осиёи Марказӣ бахшида шудааст, шир-

зирон – Роҳбари Маъмурияти Президенти Ҷумҳурии Қирғизистон Адилбек Қасималиев ва Сарвазирӣ Ҷумҳурии Озарбойҷон Али Асадов, инчунин аъзои ҳайати расмӣ ва намо-

рҳои муштарак, ки дар доираи раёсати Ўзбекистон дар ин формат ба роҳ монда шудаанд, маълумот дод. Аз ҷумла, дар аввали сол Консепсия раёсат ва Ҷадвали чорабиниҳои муштарак қабул

дишӯ, савдо ва нақлиёт, инчунин як қатор чорабиниҳои фарҳангӣ ва гуманитарӣ дар назар аст.

Бо мақсади ташаккули рўномаи нави ҳамкориҳои минтақавӣ ва таҳмими пойгоҳи

марзӣ пешниҳод намояд. Дар меҳвари таваҷҷуҳ ҳамчунин масъалаҳои ҳамкориҳои амалӣ дар соҳаҳои об ва энергетика, тавсеаи алоқаҳои нақлиётӣ ва мубориза бо тағйирёбии

Дар интиҳо Президенти Ўзбекистон изҳори боварӣ намуд, ки равандроҳои ҳамроҳангшуда ва мувофиқашудани кишварҳои Осиёи Марказӣ имкон медиҳанд, ки ба ҳадафҳои муштарак

кат варзид. Дар ин чорабинӣ Пешвои Милли халқи туркман, Раиси Халқ Маслиҳати Туркменистон Гурбангулӣ Бердимухамедов, Президенти Ҷумҳурии Қазоқистон Қосим-Жомарт Тоқаев, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон, Раиси Девони Ва-

яндагонии чома иштирок карданд. Тибқи рўномаи чорабинӣ чанбаҳои асосии омодагӣ ба Воҳӯрии навбатии машварати сарони кишварҳои Осиёи Марказӣ, ки дар шаҳри Тошканд баргузор мегардад, мавриди баррасӣ қарор гирифтанд.

Роҳбари кишвари мо дар бораи ко-

гардида буданд. Воҳӯриҳои котибони шӯроҳои амният, роҳбарони ҳадамоти махсус, вазирони саноат, энергетика, хоҷагии об ва экология, инчунин форумҳои расонаӣ ва ҷавонон баргузор гардиданд.

То охири сол баргузориҳои форуми байнипарлумонӣ, воҳӯриҳои вазирони

меъёриву ҳуқуқии он таҳияи ҳуҷҷатҳои концептуалии воҳӯрӣ идома дорад. Таъкид гардид, ки дар доираи Самити Тошканд ҷониби Ўзбекистон ният дорад як қатор ташаббусҳои оид ба тақвияти муколамаи сиёсӣ, ба роҳ мондани неруҳои нави ҳамкориҳои иқтисодӣ ва рушди савдои назди-

иқлим қарор хоҳанд дошт. Бо қаноатмандӣ иштироки ҷониби Озарбойҷон дар ҷунин чорабиниҳои таъкид гардид. Имрӯз кишварҳои минтақа бо Озарбойҷон ҳамкориҳои пурсамар ба роҳ мондаанд. Лоиҳаҳо дар соҳаҳои савдо, нақлиёт ва энергетикаи «сабз» амалӣ мешаванд.

ки рушди устувор ва шуқуфоии минтақа ноил гарданд.

Сурати Хидмати матбуоти Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон.

(Давомаш дар саҳ.2).

СУХАНРОНИИ ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН ШАВКАТ МИРЗИЁЕВ ДАР КОНФРОНСИ СЕЮМИ СОЗМОНИ МИЛАЛИ МУТТАҲИД ОИД БА КИШВАРҲОИ ТАРАҚҚИЁБАНДАЕ, КИ РОҲИ БАРОМАД БА БАҲР НАДОРАНД

Муҳтарам сарони ҳайатҳо! Пеш аз ҳама ба Президенти Туркменистон, муҳтарам Сердар Гурбангулиевич Бердимухамедов ва Пешвои милли халқи туркман, Раиси Халқ Маслиҳати, муҳтарам Гурбангулӣ Мянлигулиевич Бердимухамедов барои пазириҳои гарм ва дар сатҳи баланд созмон додани конфронси имрӯза миннатдори са-

мумий изҳор менамоям. Хеле рамзист, ки анҷуман дар Авазӣ зебо – дурдонаи Каспӣ ва дар Соли байналхалқии сулҳу эътиқод, ки бо ташаббуси ҷониби Туркменистон аз тарафи Созмони Милали Муттаҳид эълон шудааст, баргузор мегардад. Ўзбекистон ба сазо кӯшишҳои Туркменистон, ки ба муваффақ шудан ба

Ҳадафҳои рушди устувор, таъмин кардани эътиқод ва шуқуфоии умумиву минтақавӣ нигаронида шудаанд, баҳои баланд медиҳад ва онро қатъиян дастгирӣ мекунанд. Ба Котиби генералии СММ ҷаноби Антониу Гутерриш барои эътибори шахсӣ нисбати пешбурди мушкилоти кишварҳое, ки ба сифати мушкилоти аф-

залиятноки байналхалқӣ роҳи баромад ба баҳро надоранд, миннатдори махсус изҳор менамоям. Мо Баённомаи сиёсӣи Авазаро қуллан дастгирӣ мекунем ва дар татбиқи намунаи Барномаи даҳсолаи амалиёт фаъолони иштирок менамоем. Муҳтарам иштирокдорони анҷуман! Масъалаҳое, ки дар конфронси ку-

нунӣ баррасӣ мешаванд, барои мо аҳамияти бузурги ҳаёти доранд. Таъкид мекунам, ки дастёбии кишварҳои мо ба роҳҳои баҳри танҳо аз тариқи ҳудуди якҷанд давлат имконпазир аст. Дурии ҷуғрофӣ аз бандарҳо – масалан барои мо ин тақрибан се ҳазор километр аст, ки як қатор мушкилоти воқеиро ба миён меова-

рад. Ин мушкилот дар тариқҳои банданд, маҳдудияти иқтисодии боргузариҳои гузаргоҳҳо ва инфрасохтори нақлиётӣ, ҳамчунин вобастагӣ аз сиёсати гумрукиву нақлиётӣи давлатҳои дигар зухур меёбанд.

(Давомаш дар саҳ.2).

ПРЕЗИДЕНТИ ЎЗБЕКИСТОН ЯК ҚАТОР ТАШАББУСҲОИ МУҲИМ ПЕШНИҲОД НАМУД

(Аввалаш дар сах. 1).

Дар доираи чорабиниҳои Конфронси сеюми Созмони Милали Муттаҳид оид ба кишварҳои дар ҳоли рушде, ки ба бахр роҳ надоранд, маросими ботантанаи супоридани ордени Туркманистон «Барои саҳм дар рушди ҳамкорӣ» ба Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев баргузор гардид.

Сарвари кишвари мо ба Пешвои милли халқи туркман, Раиси Халқ Маслаҳати Гурбангули Бердимухамедов, Президенти Туркманистон Сердар Бердимухамедов ва мардуми бародари туркман барои ин ҷоизаи баландлояи давлатӣ изҳори миннатдорӣ самимӣ намуд.

«Ман ин ҷоизаро ҳамчун нишонаи таваҷҷуҳи махсус ва эҳтироми баланд ба Ўзбекистон ва халқи бисёрмиллати он, инчунин эътирофи кӯшишҳои муштараки мо ҷиҳати таҳкими муносибатҳои дӯстӣ, ҳамсоғияи нек, эътимоди мутақобила ва ҳамкориҳои шарикӣ дар минтақаи Осиёи Марказӣ қабул менамоем», — таъкид кард Сарвари кишвари мо.

Бо қаноатмандӣ сатҳи хеле баланди муносибатиҳои шарикӣ стратегӣ миёни Ўзбекистон ва Туркманистон, ки ба таҷрибаи ганини таъриҳӣ, анъанаҳои бародарӣ ва эҳтироми тарафайн таъямекунанд, қайд гардид.

Дар солҳои охир лоиҳаҳои муҳими иқтисодӣ ва башардӯстона амалӣ шуда, ҳаҷми савдои дучониба ва миқёси ҳамкорӣ ба таври назаррас афзоиш ёфтаанд.

Роҳбари Ўзбекистон саҳми Арқадаг ва сарони тамоми давлатҳои минтақа дар пешбурди ҳамкориҳо дар Осиёи Марказиро махсус таъкид намуд. Зикр шуд, ки имрӯз тамоми ҷомеаи ҷаҳонӣ муваффақияти муштарақро дар бунёди модели нави ҳамкориҳои минтақавӣ ва хувияти муштарақ эътироф мекунад.

Дар асоси Сарвари кишвари мо, бори дигар барои ҷоизаи олии давлатӣ изҳори сипос намуда, мардуми бародари туркманро ба муносибати Конфронси Созмони Милали Муттаҳид, ки дар ин рӯзҳо баргузор мегардад, табрик гуфта, барои баргузориҳои муваффақонаи ҷомеаи ҷаҳонӣ дар минтақаи миллии сайёҳии «Аваза»-и шаҳри Туркманбашии Туркманистон баргузор гардид.

Сипас Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев дар Конфронси сеюми СММ оид ба кишварҳои рӯ ба тараққиё, ки ба бахр роҳ надоранд, иштирок намуд. Конфронс дар минтақаи миллии сайёҳии «Аваза»-и шаҳри Туркманбашии Туркманистон баргузор гардид.

Дар кори ин чорабини, ки таҳти раёсати Президенти Туркманистон Сердар Бердимухамедов баргузор шуд, Котиби генералии СММ Антониу Гутерриш, Президенти Ҷумҳурии Қазоқистон Қосим-Жомарт Тоқаев, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон, инчунин роҳбарони як қатор давлату ҳукуматҳо ва ташкилотҳои байналмилалӣ муваффақияти муштарақро дар бунёди модели нави ҳамкориҳои минтақавӣ иштирок карданд.

Мувофиқи рӯзномаи конфронс масъалаҳои муҳими таҳкими ҳамбастагии нақлиётӣ ва содасозии расмиёти тиҷоратӣ, трансформатсияи иқтисодӣ, баланд бардоштани устуворӣ нисбат ба тағйирёбии иқлим ва хатарҳои муҳити зист, ҳамчунин пешрафт дар табиқи Ҳадафҳои рушди устувор баррасӣ гардиданд.

Дар оғози суҳбати худ Президенти Ўзбекистон ба кӯшишҳои Туркманистон, ки ба расидан ба Ҳадафҳои рушди устувор, таъмини суботи глобалӣ ва минтақавӣ равона шудаанд, баҳои баланд дод.

Ҳадафҳои намуд, ки масъалаҳои дар конфронс баррасишаванда дорои аҳамияти ҳаётан муҳим мебошанд, зеро дур будан аз бандарҳои баҳрӣ ва зарурати гузарии аз қаламрави чандин давлат як қатор мушкилоти объективӣ ба вучуд меоранд.

Тарифҳои баланд, маҳдудияти иқтисодӣ гузарии доронҳо ва инфрасохтори нақлиётӣ, инчунин вобастагӣ аз сиёсати гузаруш ва транзитии дигар кишварҳо аз ҷумлаи онҳост.

Тибқи маълумоти Бонки ҷаҳонӣ, дар натиҷаи хароҷоти баланди нақлиётӣ ва ноустувории транзит, минтақаи Осиёи Марказӣ ҳамасола то 2 дарсади ММД-ро аз даст медиҳад.

Хароҷоти логистикӣ то 60 дарсади арзиши молҳоро ташкил медиҳанд, ки чанд маротиба аз меъёри миёнаи ҷаҳонӣ зиёд аст.

Бо назардошти ин, рушди долонҳои транзитии боэътимоди нав ва инфрасохтори логистикӣ шартҳои муҳими пешрафти устувори минтақаи Осиёи Марказӣ ба ҳисоб меравад.

«Рӯзномаи имрӯза, ки ҳамаи моро ҷамъ овардааст, ба масъалаи асосӣ — адолат дахл дорад. Ин фароҳам овардани имконияти баробарҳуқуқона иштирок кардан дар иқтисодӣ ҷаҳонӣ барои кишварҳо, ки ба бахр роҳ надоранд, мебошад», — зикр намуд сарвари Ўзбекистон.

Ҳамзамон, ҳалли ин масъалаи муҳими иҷро се шартҳои муҳими тақозо мекунад.

Ин навсозии инфрасохтор ҳамчун пояи рушди устувор, пурзӯр гардондани ҳамбастагии нақлиётӣ бо мақсади пешгирии мушкилоти транзитӣ ва табиқи ҳуқуқ ба рушд ҳамчун унсурҳои қалбӣ баробари ҷаҳонӣ мебошад.

Солҳои охир дар Ўзбекистон барои ташаққули шабакаи муосири нақлиётӣ ва логистикӣ бо қалби фаёли бахши хусусӣ чораҳои низомнок амалӣ шуданд. Қорҳои зиёд дар самти рақамисозии равандҳои тиҷоратӣ ва нақлиётӣ ба иҷро расиданд.

Ислоҳоти сохтории иқтисодӣ, либерализатсияи низомии тиҷорат ва беҳбудии қулли муҳити сармоягузорӣ натиҷаҳои назаррас доданд: рақобатпазирӣ боло рафт ва рушди инноватсионӣ суръат гирифт.

«Ба тағйироти динамикӣ дастовардҳои сатҳи сифатан нави эътимоди ва ҳамкорӣ дар Осиёи Марказӣ тақони пуркуват бахшид», — таъкид намуд Сарвари дав-

лати мо.

Имрӯз дар минтақаи фазои ягонаи нақлиётӣ ва логистикӣ ташаққули меёбад. Барнома ва лоиҳаҳои табиқ мешаванд, ки ҳадаф доранд Осиёи Марказиро ба маркази пурраи транзитӣ байни Шарқ ва Ғарб, Шимол ва Ҷануб табдил диҳанд.

Солҳои охир ҳаҷми савдои мутақобила 4,5 маротиба афзуд. Ҳаҷми сармоягузорӣ дучанд ва шумораи корхонаҳои муштарақ панҷ баробар зиёд шуд.

Имсол, дар ҳамкорӣ бо шарикон сохтмони роҳи оҳани Чин — Қирғизистон — Ўзбекистон оғоз гардид. Ҳаҷми боркашонӣ тавассути долони нақлиётӣ Ўзбекистон — Туркманистон — Эрон — Туркия ба таври назаррас афзоиш ёфт.

Ба мақсади бартарофсозии мушкилоти муштарақ кишварҳо, ки ба бахр роҳ надоранд, Президенти Ўзбекистон як қатор пешниҳод ва ташаббусҳои мушаххас ба миён гузошт.

Пеш аз ҳама, зарурати амалҳои ҳамохангшуда барои рушди пешқадами долонҳои байналмилалӣ нақлиётӣ ва инфрасохтор таъкид гардид.

Дар ин замина, ба аҳамияти тезондани табиқи лоиҳаи роҳи оҳани Ўзбекистон — Афғонистон — Покистон ва пайвастани он ба роҳи оҳани Чин — Қирғизистон — Ўзбекистон, ки дар ҳоли сохтмон аст, ишора шуд.

«Ин имконияти медиҳад, ки дар минтақаи васеи мо фазои нави тиҷоративу иқтисодӣ ва инфрасохторӣ устувори нақлиётӣ ташаққули меёбад», — таъкид намуд роҳбари Ўзбекистон.

Сарвари давлат ҳамзамон даъват ба амал овард, ки потенциалҳои долони миёна пеш аз ҳама, бо роҳи табиқи сиёсати ҳамохангшудаи транзитӣ, ягонасозии қоидаҳо ва ҷорӣ намудани тарифҳои оптималӣ барои боркашонии контейнерҳо пурра ба кор андохта шавад.

Президенти Ўзбекистон инчунин пешниҳод намуд, ки таҳти сарпарастии СММ Созишномаи глобалӣ оид ба кафолатҳои транзитӣ барои кишварҳо, ки ба бахр роҳ надоранд, таҳия карда шавад.

Ҳадафи ин ҳуҷҷат фароҳам овардани шароити дастрасии одилона ба бандарҳо ва шабакаҳои коммуникатсионӣ, кам кардани хатарҳои боркашонӣ ва хоҷиҳои нобаробарӣ дар логистикаи ҷаҳонӣ мебошад.

Бо дарназардошти эҳтиёҷи рӯзафзунӣ кишварҳо ба воситаҳои сармоягузории чандир барои маблағгузориҳои лоиҳаҳои бузурги инфрасохторӣ, роҳбарӣ давлатӣ мо таҳти сарпарастии СММ таъсис додани Фонди дастгирии ҳамгирии логистикӣ барои кишварҳо, ки ба бахр роҳ надоранд, ба миён гузошт.

Тибқи арзёбҳои, эҳтиёҷи солонии кишварҳои Осиёи Марказӣ ба сармоягузорӣ дар инфрасохторӣ нақлиётӣ тақрибан 40 миллиард долларро ташкил медиҳад.

Сарвари Ўзбекистон ҳамчунин барои таҳияи Индекси глобалӣ осебазирии кишварҳо, ки ба бахр роҳ надоранд, изҳори назар намуд, ки ҳадафи он ба таври объективӣ муайян кардани маҳдудияти имкониятҳо дар соҳаи тран-

зит, васеъ намудани барномаҳои байналмилалӣ молиявӣ ва техникаӣ кумак ва тақсимоти самараноки захираҳо бо назардошти шароити воқеӣ мебошад.

Ба аҳамияти табиқи пешниҳод оид ба таъсиси Хаби инноватсионӣ дар Ўзбекистон барои рушди соҳаи кишварвӣ эътибор дода шуд. Ин иқдом ба ҷорӣ намудани агротехнологияҳои мутобиқшаванда, пешбурди лоиҳаҳои сарфаи об, таъмини амнияти озуқаворӣ, мубодилаи дониш ва таҷриба мусоидат мекунад.

Роҳбари Ўзбекистон инчунин зарурати қалби фаёлоҳои коршиносони пешсаф ва марказҳои таҳлиро бо мақсади таҳияи пешниҳодҳо барои рафъи мушкилоти умумӣ, аз ҷумла тавассути баргузориҳои форумҳои байналмилалӣ ва мизҳои мудаввар таъкид намуд.

«Ба рӯзномаи чунин чорабиниҳо меватонанд масъалаҳои таъмини ҳамгирии амиқ ба занҷираҳои глобалӣ истеҳсолот, рушди босуръати зеҳни суғур ва технологияҳои рақамӣ, васеъ намудани сармоягузориҳои фаромарзӣ ва дастгирии стартапҳо шомил карда шаванд», — таъкид намуд Президент.

Ҳамчунин изҳор дошт, ки Ўзбекистон ният дорад ба фаъолияти Маркази байналмилалӣ таҳлилии кишварҳо, ки ба бахр роҳ надоранд, ҳамроҳ шаванд. Дар фарҷом, Сарвари давлати мо омодагии Ўзбекистонро барои шарикӣ созадана ва дарозмуддат ба хотири ташаққули мезмори одилонаи рушди глобалӣ тасдиқ намуд.

Аз рӯи натиҷаи Конфронс Эълонияи сиёсии Аваза қабул гардид.

Дар ҳошияи Конфронси СММ оид ба кишварҳои тараққиёнда, ки роҳи баромад ба бахрро надоранд, воҳурии Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев бо Котиби генералии СММ Антониу Гутерриш ба амал омад. Масъалаҳои рӯзмарраи ҷаҳонӣ ба рушди минтақавӣ, аз ҷумла баргузор намудани иҷтимоии пешистодаи 80-умини ҷашни Ассамблеяи генералии СММ баррасӣ шуданд.

Мувофиқи мухтавои мазкур сарвари Ўзбекистон ташаббусҳои Котиби генералии Аваза қабул гардид. Дар ҳошияи Конфронси сеюми СММ оид ба кишварҳои рӯ ба тараққиё, ки ба бахр роҳ надоранд, ки дар Аваза баргузори мегардад, байни Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев, Роҳбари миллии халқи туркман, Раиси Халқ Маслаҳати Гурбангули Бердимухамедов ва Сарвазирӣ Ҷумҳурии Озарбойҷон Али Асадов мулоқоти сечониба баргузор гардид.

Дар ҷараёни воҳури масъалаҳои тавсеаи ҳамкориҳои мутақобилан судманди минтақавӣ ва пешбурди лоиҳаҳои муштарақ баррасӣ шуданд.

Имкониятҳои ҳамкорӣ, пеш аз ҳама дар соҳаҳои энергетика, нақлиёт ва логистика, саноат ва кишварвӣ таъкид гардиданд.

Мувофиқа ҳосил шуд, ки тамосҳо дар ин формат барои таҳияи лоиҳаҳои истиқболноки ҳамкориҳои амалӣ идома дода шаванд.

Дар ҳошияи Конфронси сеюми СММ

канд намоёндагии сохтори «СММ — занон» кушода шуд.

Яқчо Анҷумани оид ба масъалаҳои хидмати давлатӣ баргузор гардид. Ба иҷтимоии 43-юми Конфронси генералии ЮНЕСКО дар шаҳри Самарқанд тайёри фаёлона бурда мешавад.

Кишвари мо ба панҷгонаи кишварҳои як қадар пешрафта оид ба Индекси ҷаҳонӣ Ҳадафҳои рушди устувор ворид гардид. Ба имзо расидани барномаи нави панҷсолаи ҳамкорӣ бо СММ дар мухтавои муваффақшавӣ ба Ҳадафҳои рушди устувор пешбинӣ мегардад.

Масъалаҳои амиқсозии қаробат дар Осиёи Марказӣ, қалб намудани Афғонистон ба раванди ҳамкориҳои минтақавӣ муҳими мушоҳида шуданд.

Бинобар натиҷаи воҳури тайёриҳои дучониба ба минбаъд пурзӯр намудани ҳамкориҳои тарафайни амалӣ, вусъат додани барнома ва лоиҳаҳои муштарақ таъкид гардид.

Дар доираи барномаи ташрифи қорӣ дар Туркманистон Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев Сарвазирӣ Гурҷистон Ираклий Кобахидзоро пазируфт.

Масъалаҳои минбаъд вусъат додани ҳамкориҳои муфиди тарафайн дар соҳаҳои тиҷоративу иқтисодӣ, нақлиётиву логистикӣ ва фарҳангиву башардӯсти баррасӣ гардиданд.

Робитаҳои табиқсозии амалии муоҳидаҳо, ки дар ҷараёни сафари Сарвазирӣ Гурҷистон ба Ўзбекистон, ки моҳи март соли раво ба вучӯё пайваста буд, бо қаноатмандӣ зикр шуд.

Робитаҳои фаёли байниидоравӣ идома доранд, мулоқоти роҳбарони идораҳои сиёсати хоричӣ ва вазирони иқтисодиёт баргузор шуданд. Ҳаҷми мубодилаи мол ва боркашонӣ, микдори лоиҳа ва корхонаҳои муштарақ меафзоианд.

Муҳимияти қабул кардани чораҳои ҳамоханг бобати зиёд намудани боркашонии тарафайн, пешбурди лоиҳаҳои кооператсионӣ дар соҳаҳои хоҷагии қишлоқ, бофандагӣ, электротехника, дорусозӣ, қабҳаҳои хӯрок, ҳамчунин самти логистика таъкид гардид.

Дар ҳошияи Конфронси сеюми СММ оид ба кишварҳои рӯ ба тараққиё, ки ба бахр роҳ надоранд, ки дар Аваза баргузори мегардад, байни Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев, Роҳбари миллии халқи туркман, Раиси Халқ Маслаҳати Гурбангули Бердимухамедов ва Сарвазирӣ Ҷумҳурии Озарбойҷон Али Асадов мулоқоти сечониба баргузор гардид.

Дар ҷараёни воҳури масъалаҳои тавсеаи ҳамкориҳои мутақобилан судманди минтақавӣ ва пешбурди лоиҳаҳои муштарақ баррасӣ шуданд.

Имкониятҳои ҳамкорӣ, пеш аз ҳама дар соҳаҳои энергетика, нақлиёт ва логистика, саноат ва кишварвӣ таъкид гардиданд.

Мувофиқа ҳосил шуд, ки тамосҳо дар ин формат барои таҳияи лоиҳаҳои истиқболноки ҳамкориҳои амалӣ идома дода шаванд.

Дар ҳошияи Конфронси сеюми СММ

оид ба кишварҳои рӯ ба рушде, ки роҳи баромад ба бахр надоранд, мулоқоти Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев бо Президенти Туркманистон Сердар Бердимухамедов баргузор гардид.

Сарвари кишвари мо Сердар Бердимухамедовро ба муносибати дар сатҳи баланд баргузор намудани Конфронси ҷаҳонӣ СММ, ки дар доираи Соли байналмилалӣ ва эътимоди ҷараён дорад, самимона табрик гуфта, барои тақдими муқофоти олии давлатӣ — ордени Туркманистон «Барои саҳм дар рушди ҳамкорӣ» изҳори миннатдорӣ намуд.

Дар ҷараёни мулоқот масъалаҳои муҳими гушариши минбаъдаи муносибатиҳои дӯстӣ, ҳамсоғияи нек ва шарикӣ стратегӣ мулоқотҳои Туркманистон дар доираи омодагӣ ба чорабиниҳои сатҳи олии ва ҳоҷагии об чуқур мегарданд. Табодули фаёлонаи байниминтақавӣ ва башардӯстона низ идома доранд.

Зарурати таъмини натиҷабахшии ҷаласаҳои Комиссияҳои байниҳукумати, Шӯроҳои соҳибкорон, Форуми минтақавӣ ва як қатор чорабиниҳои фарҳангии дар ҳамаи сол ба нақша гирифташуда таъкид гардид.

Ҳамчунин, оид ба масоили муҳими минтақавӣ мубодилаи афкор сурат гирифта, қадвали мулоқотҳо дар сатҳи олии мавриди баррасӣ қарор гирифт.

Дар доираи барномаи Конфронси СММ оид ба кишварҳои рӯ ба тараққиё, ки роҳи баромад ба бахр надоранд, сарони давлатҳо дар чорабиниҳои бахшида ба рӯзҳои миллии кишварҳои Осиёи Марказӣ ва Озарбойҷон иштирок намунонд.

Рӯзҳои миллии бо мақсади намоиш додани мероси ганини фарҳангии халқҳои минтақа, таҳими робитаҳои неки ҳамсоғияи ва гушариши ҳамкориҳои фарҳангиву башардӯстона ташкил гардиданд.

Павилонҳои миллии муаррифи шуданд, ки дар онҳо анъанаҳо, хунароҳи мардумӣ, дастовардҳои муосир дар соҳаҳои фарҳанг, санъат ва сайёҳӣ ба намоиш гузошта шуданд. Ҳамчунин муаррифии таомҳои миллии ва синфҳои маҳорати пуқулаз ташкил карда шуданд.

Павилони Ўзбекистон, ки бар пояи ҳаҷли анъанаҳои миллии ўзбекӣ — «хавлӣ» сохта шудааст, ба меҳмонон таассуроти рангин бахшид.

Чорабини боз як намунаи хувияти минтақавӣ ва гуногунрангии фарҳангӣ гардид, ба таҳими хусни тафоҳули мутақобила ва ташаққули дидаҳои мусбат нисбат ба Осиёи Марказӣ ҳамчун фазои сулҳ, субот ва шуқуфой мусоидат намуд.

Бо ҳамин, сафари қорӣи Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев ба Туркманистон ба поён расид.

Ў.А.

СУХАНРОНИИ ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН ШАВКАТ МИРЗИЁЕВ ДАР КОНФРОНСИ СЕЮМИ СОЗМОНИ МИЛАЛИ МУТТАҲИД ОИД БА КИШВАРҲОИ ТАРАҚҚИЁБАНДАЕ, КИ РОҲИ БАРОМАД БА БАХР НАДОРАНД

(Аввалаш дар сах. 1).

Бинобар маълумоти Бонки умумиҷаҳонӣ туфайли бозисти зиёди нақлиёт ва ноумтадилӣ низомии нақлиётӣ минтақаи Осиёи Марказӣ ҳар сол то ду фоизи Маҷмуи маҳсулоти дохилии худро талаф медиҳад. Ҳарчӯ барои логистика то 60 фоизи арзиши умумии молҳоро ташкил медиҳанд, ки аз нишондиҳандаи миёнаи ҷаҳонӣ чандин бор афзун аст.

Вобаста ба ин инкишоф додани гузаргоҳҳои нави муътамади нақлиётӣ ва инфрасохтори логистикӣ шартҳои муҳими пешрафти устувор дар Осиёи Марказӣ мегарданд.

Рӯзномае, ки имрӯз ҳамаи моро муттаҳид намудааст, ба мушкилоти қалбӣ — масъалаи адолат дахл мекунад. Ин ба давлатҳо, ки роҳи баромад ба бахрро надоранд, пешниҳод намудани имконияти иштирок дар иқтисодиёти ҷаҳонӣ дар шароитҳои баробар мебошад.

Барои ҳалли фасли ин вазифаи бағоят рӯзмарра бояд се шартҳои ҷиддӣ иҷро шаванд. Ин — бозсозии инфрасохтор ҳамчун асоси рушди устувор, пурзӯр намудани робитаи тарафайн ба мақсади пешгирии қардани мушкилоти нақлиётӣ ва табиқи сохтани ҳуқуқ барои пешрафт ба си-

фати ҷузъи қалбӣи баробарҳуқуқии умумӣ аст.

Таъкид мекунам, ки барои ин соҳаҳои охир дар Ўзбекистон бобати ташаққули додани шабакаҳои ҳозиразамони нақлиётиву логистикӣ бо қалби фаёли сектори хусусӣ қадмаҳои устувор гузошта шуданд.

Кишвари мо дар масъалаҳои ошкорой ва шаффофияти логистикӣ пешрафти баландро намоиш медиҳад. Барои рақамикунони равандҳои тиҷоративу нақлиётӣ чораҳои маҷмуӣ андешида мешаванд.

Ислоҳоти сохтории иқтисодӣ, озодекунии низомии савдо ва куллани бехтар намудани муҳити сармоявӣ натиҷаҳои назаррас медиҳанд. Рақобатбардорӣ бехтар шуд, рушди инноватсионӣ суръат пайдо кард.

Муваффақ шудан ба дараҷаи нави эътимоди ва шарикӣ дар Осиёи Марказӣ ба дигаргуниҳои муттасил тақони пуркуват дод. Алҳол дар минтақаи мо фазои ягонаи нақлиётиву логистикӣ ташаққули меёбад. Барнома ва лоиҳаҳои, ки барои ба ҳаби ҳамҷонибаи нақлиётӣ байни Шарқ ва Ғарб, Шимол ва Ҷануб нигаронида шудаанд, табиқ мегарданд. Солҳои охир ҳаҷми савдои тарафайн 4,5 баробар афзуд, сармояҳо зиёд гардиданд. Микдори корхонаҳои муштарақ панҷ баробар боло рафт.

Соли раво мо якҷо бо шарикони худ ба сохтмони роҳи оҳани Чин — Қирғизистон — Ўзбекистон оғоз намудем. Боркашонӣ бинобар гузаргоҳи нақлиётӣи Ўзбекистон — Туркманистон — Эрон — Туркия хеле афзуд.

Муҳтарам иштирокдорони конфронс!

Алҳол бобати барҳам додани ташвиш ва мушкилоти умумӣ таъминоти мушаххас, амалӣ ва институтисионӣ бағоят муҳим мебошад.

Вобаста ба ин Ўзбекистон тақлифҳои зеринро пеш мегузорад.

Якум, бояд саъю амалҳо барои рушди бештари газаргоҳҳо ва инфрасохторҳои байналхалқӣ нақлиётӣ ҳамоханг карда шаванд.

Мо ҷонибдорӣ тезондани тайёр кардан ва табиқ намудани лоиҳаи сохтмони роҳи оҳани Ўзбекистон — Афғонистон — Покистон мебошем. Боз гардидани ин гузаргоҳи пешомаднок якҷо бо шохроҳи роҳи оҳани Чин — Қирғизистон — Ўзбекистон, ки сохта мешавад, барои ташаққули додани фазои нави тиҷоративу иқтисодӣ ва инфрасохторӣ устувори нақлиётӣ дар минтақаи васеи мо имкониятҳои бузург фароҳам меоварад.

Мо ҳамчунин ба рушди Гузаргоҳи мобайнӣ эътибори зиёд медиҳем. Барои куллани ба амал табиқ наму-

дани он, пеш аз ҳама, бояд сиёсати мувофиқи нақлиётӣ, содакунӣ қоидаҳо ва ҷорӣ кардани тарифҳои мутодилӣ барои боркашонӣҳои контейнерӣ амалӣ шаванд.

Дуюм, мо таҳти васояти Созмони Милали Муттаҳид коркарди муҳидаи умумиро оид ба кафолати транзитӣ барои кишварҳо, ки роҳи баромад ба бахрро надоранд, пешниҳод мекунем.

Чунин механизм шартҳои дастёбии одилонаро ба бандарҳо ва коммуникатсияҳои таъмин мекунад, хатарҳои боркашониро қоҳиш медиҳад, ба кам шудани нобаробарӣ дар логистикаи ҷаҳонӣ мусоидат менамояд.

Сеюм, зарурати воситаҳои муҷазии сармоявӣ барои бо маблағ таъмин кардани лоиҳаҳои бузурги инфрасохторӣ меафзоианд.

Талаботи кишварҳои Осиёи Марказӣ ба сармояҳо дар рушди инфрасохтори нақлиётӣ сола тақрибан 40 миллиард доллар баҳогузорӣ мешавад.

Вобаста ба ин мо таҳти сарвари Созмони Милали Муттаҳид таъсис додани Бунёди кумак ба қаробати логистикӣ кишварҳоеро, ки роҳи баромад ба бахрро надоранд, тақлиф менамоем. Ба фонд васеъ қалб намудани маблағи кишварҳои кумакрасон, идораҳои байналхалқӣ рушд

ва барномаҳои ҷаҳонӣ мувофиқи мақсад мебошад.

Чохорум, мо ташаббуси коркарди Индекси ҷаҳонӣ кишварҳои ноҷореро, ки роҳи баромад ба бахрро надоранд, пеш мегузорем.

САФАР КАРДАН – ЧАҲОН ДИДАН

САЌАТ БА КИШВАРИ МУҶИЗАҲО

Мо, ки табиятан саёҳатро дӯст медорем, ин дафъа самти сафарамон кишварҳои муҷизаҳо – Гурҷистон буд.

Мо ҷойҳои дидани Тбилиси, кўчаю гулгашто, Қасри ҳукумат, парламон ва биноҳои таърихи ин шаҳри бостониро тамошо кардем. Тбилиси (Тифлис) маъни – шаҳр дар болои оби гармо доштааст. Гурҷистон асосан аз кўҳистони пур аз дарахтони сабу зуррам ва чашмаҳои беҳадду ҳисоб иборат мебошад, ки аксар шифобахшанд. Даромади асосии кишвар аз сайёҳӣ, аз оби шифобаҳои «Баржомӣ» ва кишоварзӣ ҳосилодаанд.

Ман дар давоми суҳбати хоса бо роҳбалад Марина оғо шудам, ки вай ҳам фиололог асту бахши фиологиҳои руси Дошиғохи Тбилисиро хатм кардааст. Вақте ман аз Шота Руставели, Иля Чавчавадзе, Нодар Думбадзе барин адибони гурҷи суҳан ронда, дар дошиғоҳ хангоми тальми «Адабиёти халқҳои СССР» ба эҷодиёти ин ва дигар адибони гурҷи таваҷҷуҳ зоҳир кардани худро гуфтам, бағоят мамнун шуд ва изҳор дошт, ки ӯ низ бо эҷодиёти Рўдакӣ, Фирдавси, Хайём, Ҳофиз, Румӣ, Чомӣ, Навоӣ, Садрӣдин Айний шиносӣ дорад. Вай дар хусуси Шота Руставели ва Нодар Думбадзе бо самимияти хоса суҳан ронд... Рўзи дигар Марина моро ба саёҳати шаҳри қадимаи Хақаси ва монастири загона бурд. Дар ибтидо мо ба заводи машурӣ шароббарории Хақаси кўча рафтем. Ин завод ифтихори Гурҷистон буда, он шаробҳои қави худ машур аст. Мувофиқи маълумоти роҳбалади мо дар Гурҷистон беш аз сад наъви ангур парвариш карда мешавад ва бештари онҳо барои истеҳсоли шароб мувофиқанд. Аслан дар Гурҷистон истеҳсоли шаробҳои ангур барои ҳама калон як нўшокии муқаррарӣ буда, барои ҳифзи саломати ба дарозумрӣ хидмат мекардааст.

Дар ин қо бо гуфтанд, ки Сталин қадом наъви шаробро истеҳсол мекард? Брежнев қадом наъви коняки гурҷиро дӯст медошт...

Таърихи бунёди чашмаи «Баржомӣ» дар шифобаҳои сабт аст ва он ба дасти сарбозони Русия, ки хангоми чанг дар ин қо ба дарде гирифтанд, соли 1890 бо амри тасодуф аз оби ин чашма шифо ёфтаанд, вобаста аст. Хол дар ин қой ду корхонаи азим фаёлият дорад, ки дар як шабонарӯз ба беш аз як миллион шишаи гуногунҷам оби шифобаҳоро истеҳсол мекунанд.

Санабарбар дар курси охири омўзишгоҳи рассомӣ мехонд. Устодон супориш дода буданд, ки хатмкунандагон бояд ба кори дипломӣ шуруъ кунанд. Санабарбар суҳби рўзи яқшибае, баъди нонушта, планшеташиро гирифта, роҳи боғи истироҳати шаҳро пеш гирифт. Мавзўи кори дипломияш портрети ҷавони ҷиддӣ буд. Аз ин рў, бояд қавонери пайдо карда сураташро мекашид.

Ҷаҳанбеи дуом буд, ки ба дунболи ин кор меафт. Вале ба ҷавони ҷиддӣ рў ба рў намеомад. Тобистон, ҳаво гарм. Вай, баъди гаштгузори тўлонӣ, натиҷа гирифт, ки ин бор низ бо дасти ҳоли ба хона бармегардад. Вале аз дуктари яқмосфурӯшӣ як дона яқмосро гирифта, рўйи ҳарак саргарми хўрданд буд, ки ҷавони айқаник аз наздаш гузашт дар ҳаракати тарафи мўқобил, ки зерини дарахти сершохи барг қарор дошт, нишаст. Ҷавони бинии калони ба мисли минокори тўтӣ ноҳе дошт. ӯ, баъди фурсате, аз халтаи селлофаниаш китоберо берун оварду саргарми хондан шуд.

Санабарбар дар худ андешид: «Ин корро дуктари аврупоӣ зуд анҷом медиҳанд. Аммо дар ин мавридҳо шарму ҳаёи шарқона ба роҳи дуктарони тоҷик монеа мешавад. Чи хел бояд ӯро розӣ кард. Оё мешавад, ки гўям: «Ман сурати шуморо кашиданиам». Агар вақт надорам гўяд-чи? Ғефир кунад, ки ман бо дигар мақсад ба ӯ қаробат қустаниам. Хар чи бодо бод, ба рўйи шарм қараме, бояд аз пайи кор шавам. Ва гарна кори дипломиям як сў менамояд.

Ҷавон ҷунон саргарми китобхона буд, ки канортар аз ӯ, дар паҳлўю омади нишастани Санабарбар пай набурд. Санабарбар баъди фурсате гулў афшонду пеш аз ба мақсад гузаштан, гуфт:
— Ур, ако, мешавад аз шумо чизеро пурсам?

Ҷавон аз китоб сар набардошта гуфт: — Бөг пурӣ одам, аз ҳар кӣ мехоҳед, пурсидан гиред.

Санабарбар дар худ андешид: «Кор омад накард. Имрўз ҳам рўзро беҳуда кўр мекунам». Вале дар дил ҷурбаате пайдо карду як андак нармад лаб ба суҳан кушод:
— Мушкиле доштам. Дар ҳалли он кумак мекардед.
— Чи мушкилӣ доред. Аз ўдаҳам бароям?
— Медонед...
— Не, намедонам. То нагўед, аз кучо медонам?
— Маъзарат, бояд ба мақсад мегузаштам. Ман дар курси чоруми коллеҷи рассомӣ мехонам. Мавзўи кори дипломиям – «Симои ҷавонмарди ҷиддӣ». Ҷафтаи ҳуҷум аст, ки аз паси ин кор мегардам. Вақт кам монд. Бояд кори дипломиямро анҷом диҳам. Медонам, бо ин хоҳиш мурочиат кардани дуктарон ба писарон аз рўйи одоб нест. Шумо ба назарам ҷавони ҷиддӣ намудед...
— Ефтед ҷавони ҷиддиро... Ба мақсад гузаред, вақти бо шумо суҳбат кардан надорам, бояд кӣ кор кунам?
— Хеч. Лозим меояд, ки ду-се рўз ба рўйи ман, саргарми китобхона ё ба нуктае чашм дўхта шинед.
— Душвор, вале ҳоҷатбарорӣ кори сабов гуфтаанд, аз ҳозир сар мекунед?
Санабарбар, вақтро ганимат дониста, асобҳои сураткашашро дурусткунон пурсид:
— Номӣ ман Санабарбар, шумо чӣ ном доред? Зарурат пайдо мешавад, ки дар ҷараёни мурочиат намоям.
— Диловар, дар курси охири факултети журналистикаи Дошиғохи миллии мехонам. Бояд бигўям, ки рўзиҳои дигар баъди пешин корро давом медиҳед.
— Бисёр хуб, журналисти оянда. Шумо бояд саргарми хаёл ба нуктае чашм дўхта истед. Кор шояд як ҳафта давом кунд. Бубинед, дастам, аллақай, рўйи коғаз медавад, ҳаракат мекунам

бахшо ҷой карда, ба зиёда аз 40 кишвари дунё равон мекунанд. Дар киштзор трактору мошин, дар ангурзор одам кам аст. Назар ба гуфти Марина, аксар мардуми деҳот ва қисме аз шаҳриҳо низ ба хориҷа фирор кардаанд. Корхонаҳои саноатӣ аксар аз кор мондаанд. Заводи машурӣ Кутаиси, ки замоне мошинҳои бузурги боркаши «Колхида» истеҳсол мекард, ҳоло қисми эҳтиётӣ истеҳсол мекунанд.

Гурҷичо ба ҳифзи ёдгориҳои таърихӣ, ба хусус ибодатгоҳҳо, эътибори хоса медиҳанд. Ҷини саёҳат мо дар яке аз ибодатгоҳҳои занона низ будем, ки ҳанўз дар асри VIII бунёд гардида, соли 2016 ба он бинои нав илова шудааст ва он ҳамчун ибодатгоҳи занона ҳоло ҳам фаёлият дорад. Атрофи бино бо гулгашто оро дода шуда, дар шафати он дар паҳнои васеъ киштзор мавҷуд аст, ки дар он занҳои рухонӣ барои зиндагии рўзмарра маҳсулот мерўёнданд. Дар ин қо ҷамаи наъҳои зироати сабзавотӣ мевачот ба назар мерасанд.

Зиндагии мардум бештар аз ҳисоби туризм – зиёб гардидаи адаби сайёҳони хориҷӣ ба ин диёр бештар мегардад. Мехмонхонаҳои бисёри серошёна дар соҳилҳои наҳр баҳранд.

Дар боғҳо қатори тоқҳои ангур, дарахтони чормағз, анҷиру анор, себу нок, гелосу олу, зардолу ва шадфолу, мандарину хурмо, афлуну лиму дар полиз тарбузу харбуза, помидору бодиринг, картошка ва фундук мавҷуданд. Ҷувори-макка дар эъзоз. Зеро дар соҳилҳои қорди вай мардумро аз марг наҷот додаст.

Роҳи мо аз Баржомӣ ба Батумӣ идома кард. Сари роҳи зодгоҳи Сталин – деҳаи Горирӣ дидем. Марина дар бораи ин фарзанди обрўманди гурҷи бо ифтихори хоса суҳан меронанд: Чўга – ин ба забони гурҷӣ пўлод, швилӣ – писар гуфтан аст. Иосиф – ҳамон Юсуфест, ки дар аксар китобҳои қадима дучор омада, дар бораи ӯ достонҳои офарида шудааст. Чўга швилӣ – Сталин – писари пўлод ё худ Пўлодозода гуфтан аст.

Иосиф фарзанди сеюм дар оила буд. Ду фарзанди пеш аз вай ба дунёомада дар хурдсолӣ аз олам гузаштаанд. Бинобар ин, модар пеш аз тавлиди фарзанди навабӣ ба Худо илтиҷо карда мегўяд, ки «ту ба ман фарзанди солеҳе бидеҳ, ки тамоми умрашро ба роҳи ту бабахшад ва дар хидмати ту бошад». Ҷаҳанбеи тавр, модар қавл дода буда, ки фарзандаш ба роҳи Худо хидмат мекунанд. ӯ бисёр мехост, ки писараш шаҳи диндор ва муътақид шавад. Иосиф бо ҳамин мақ-

қорро тевтар анҷом диҳам. Хар рўз ҳамагӣ ду соат вақти шуморо мегирам... Санабарбар рўзи дигар Диловарро дар ҷойи муқаррарӣ пайдо карда, натиҷа гирифт, ки ҷавон дар баробари ҷиддӣ будан, ба гапаш мейостаст. Агар намеомад, ба гаир аз афсўс хўрданд, аз дасташ ҳеч чиз намеомад. Чанд дақиқаи вақтро ба дуруст кардани ҳолати равонии ӯ сарф кард:
— Саратонро як андак боло гирифта, дастҳоятонро рўйи ҳам болои зону гузоред ва фарқи фикру хаёл ба нуктае

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

вом кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақте устоди Санабарбар – Малоҳат Рустамовна тасвирро дид, дар ҷояш шаҳи шуда монд. Аз ғояти ҳайрат қанда-қанда танҳо ин суҳанро ба забон оварда тавонист:
— Худди худаш... оий... кай, чӣ хел...
Санабарбар, беҳабар аз он ки портрет портрети писари ӯ буд, ба устод аз ғояти ҳаяҷон чанд савол дод:
— Устод, чӣ, шумо ҷавонро мешино-

воқоъ кард. Аҷиб, вақте аз яқдигар дур мешуданд, неруи ноёну безабоне онҳоро ба сўйи яқдигар мекашид... Портрет рўзи понздаҳум тайёр шуд. Баъди як ҳафтаи дигар, вақ

Бо фармони вазири таълими томактаби ва мактаби дар соли 2025 теъдоди маҳдуди кадрҳои омўзгори сохибхиттос, ки ҳар моҳ аз Фонди вазир мукофотпулӣ мегиранд, 1500 нафар муқаррар карда шудааст ва аз он 1000 нафар ба гирифтани рағбат ноил гардидаанд. Интиҳоби голибон дар ду марҳила сурат гирифтааст. Аз рӯи натиҷаҳои нҳӣ ба қорамондони баландхиттоси омўзгорӣ, ки баҳои баландтарин ба даст меоранд, ҳар моҳ мукофотпулӣ дода мешавад.

Бино ба маълумоти вазорат соли 2024 теъдоди ин квота 1250 нафарро ташкил медед ва имсол он ба 250 нафар афзоиш дода шуд. Озмуни мазкур ҳамасола бо мақсади ҳавасмандгардонии фаъолияти омўзгори сохибхиттос, ки шоғирдонашон ба натиҷаҳои баланд ноил гардидаанд, ташкил карда мешавад.

Дар он аз ноҳияи Сўҳ 18 нафар омўзгорон, аз ҷумла, аз синфҳои ибтидоӣ 6 нафар, аз забони хорӣ 3 нафар, аз фанҳои дақиқ ва табиӣ 3 нафар, аз фанҳои амалиӣ 3 нафар, аз фанҳои иҷтимоӣ ва филологӣ 3 нафар иштирок кардаанд. Аз омўзгорони синфҳои ибтидоӣ 2 нафар, аз забони хорӣ 1 нафар, аз фанҳои дақиқ ва табиӣ 1 нафар ва аз забони адабиёти тоҷик 2 нафар ба музди иловагӣ вазири ноил шудаанд. Дар баъди онҳо номи омўзгори мак-

КАСБАМРО ДЎСТ МЕДОРАМ!

— меғяд омўзгори мактаби таҳсилоти умумии рақами 2-юми ноҳияи Сўҳ Санҷар Исмоилзода

таби таҳсилоти умумии рақами 2-юми ноҳияи Санҷар Ҳисомов низ қайд шудааст.

Падару модараш соҳиби 3 фарзанд мебошанд ва ӯ фарзанди кенҷаи оилашон аст. То синфи 5-ум дар боғча-гимназияи «Навбахор» ба таълими тарбия фаро гирифта шудааст. Соли 2010 аз мактаби рақами 2-юм дар зинаи ҷумҳуриявии олимпиадаи ширкат кардаву пирӯз шудааст. Баъд аз рӯи гранти давлатӣ шомили Донишгоҳи давлатии Самарқанд шуда, онро соли 2014 хатм кардааст ва фаъолиятро дар мактаби зодгоҳ оғоз намудааст.

Ҳоло вай ҳамчун омўзгори фанҳои забон ва адабиёти тоҷикӣ ўзбек ба фаъолияти худ идора медед. Тавре ки Санҷар меғяд, соли 2020 соҳиби тоифаи олий шудааст.

— Дар мактаби мо чанд сол пеш бо ташаббуси собиқ директори ва ҳоло мудири шӯбаи таълими томактаби ва мактаби ноҳияи Фозилҷон Мирзоев маҳсули маҳсули фанӣ ташкил карда шуд, ки ба он асосан хатмкунандагон ҷалб карда мешуданд. Инак 4-5 сол аст, ки ин маҳсули идора дорад. Аз байни шоғирдонан ки иддаашон аллакай донишхоро хатм намуда, ҳоло ба кори таълими тарбияи насли наврас машғуланд, — изҳор медед раҳбар С. Ҳисомов. Дарвоқеъ, солҳои охири мактаби таҳсилоти умумии рақами 2-юм дар ҳар чода хеле пешрафт мебо-

шад. Аз ҷумла, чанд нафар шоғирдони он дар зинаи ҷумҳуриявии олимпиадаҳо иштирок карда, соҳиби ҷойҳои ифтихорӣ шудаанд. Ҳамасола тақрибан 50 дарсади хатмкунандагони он шомили донишгоҳҳо мешавад.

Санҷар Ҳисомов бо ифтихор қайд намуд, ки дар айни ҳол зиёда аз 20 нафар шоғирдони ӯ дар факултаҳои таълими ибтидоӣ, филологияи тоҷик, таълими томактаби ва амсоли он бо баҳоҳои аъло ва ҳулки намунаӣ таҳсил мекунад.

— Қариб ҳама рӯзи ман як-ранг меғузарад. Ман аз соати 8-и пагоҳӣ то шом дар мактаб вақтамро сипарӣ мекунам. Дар вақтҳои холӣ бо хонандагони суҳтхон низ кор мебарам ва талаш мекунам, ки онҳо низ аз сафи аълохонҳо ҷой гиранд. Ҳамчун роҳбари синф ҳар рӯз бо ду-се нафар падару модарон ҳамсӯҳб мешавам, — меғяд омўзгор.

Санҷар касбиро хеле дӯст медорад. Ҳатто рӯзҳои истироҳат низ ба мактаб мешитобад ва ба тартиб сохтани аёниятиҳои дарс машғул мешавад.

Вай дар оилаи омўзгорон зодаву парварда шудааст. Падараш — Исмоилҷон Ҳисомов дар таҳсилоти марбути «Ватанпарвар» машғули фаъолият мебошад ва то соли 2022, яъне то нафақа ба хоҳишмандон касби ронандагӣ омӯшидааст. Модараш — Рамзиҷон Абдувоҳидова дар мактаби рақами 2-юм солҳои дароз омўзгори синфҳои ибти-

дой буд ва соли 2021 ба нафақа баромадааст. Модаркалонаш — Шарифаҷон Маллаеваи шодрон низ аз зумраи омўзгори собиқадори ноҳия махсус меёфтанд.

Директори мактаб Комилҷон Саломов, мудири қисми таълим Чамшед Турсуналиев ва ҷонишини директор оид ба қорҳои маънавият Сўрхоб Муродов ҳамеша барои кумак омодаанд.

— Ин музди иловагӣ тамоми сол пардохта мешавад? — На, дар давоми нўҳ моҳе 6 миллион 990 сўмӣ пардохта мешавад.

Санҷар Ҳисомов меғяд, аллакай аз соли 2019 бо қарори Президент дар мактаб 100 фоиз музди иловагӣ мегирад. Ба гуфтаи ӯ, соли раванон низ 6 нафар шоғирдонаш ҳолиҳои баланд гирифтаанд ва агар аз мандат гузаранд, донишҷӯ хоҳанд шуд.

Вай дар ҷамъоати шаҳравандони маҳаллаи Янгиғарик зиндагӣ мекунад. Соҳиби 3 нафар фарзанд мебошад.

— Аз устодонам Саврор Эрзадов, Муродҷон Нишонов, Тоҷибой Қосимов (рўхшон шод бод), Ақсарҷон Мирзоев, Назираҷон Тўрабоева, Расулбек Гадов, Ҳамройб Ҷўраев, Эркин Исмоилов, Воҳидҷон Ақрабов ва дигарон сипосгузорам, — иброз медед раҳбар муаллим.

Мирасрор АХРОРОВ,
хабарнигори «Овози тоҷик».
Вилояти ФАРҶОНА.

Иттиҳодияи «Ҳунарманд»-и ҷумҳурий яқчо бо ташкилотҳои ҳамкор дар пойтахт Фестивали либосҳои миллии баргузор намуд.

Фестивали мазкур ба мақсади тарғиби анъанаҳои миллии, бедор намудани ҳисси ҳунармандии миллии дар байни аҳолии, баланд бардоштани салоҳияти сайёҳии кишвар ташкил шуда, дар он қариб 100 либоси миллии тарғибкунандаи урфу одат ва қадриятҳои миллии ба намоиш гузошта шуданд.

Маъсусан куртаву чома ва нимҷаҳаз аз атласу қуроқ ва кашададӯзӣ дўхташудаду бо пулакчаҳо ороодашуда диққати меҳмонони хоричиро ба худ ҷалб намуд.

Дар доираи фестивал суруду тарона ва рақсҳои дилшӯб иҷро гардида, аз ҷониби ҳунармандон дарсҳои маҳорат гузаронида шуд.

Сурат ва лавҳаи Гулноза БОБОЕВА, Ўза.

Дар қорхонаи «FT TEXTILE GROUP», ки дар ноҳияи Тўрақўргони вилояти Намангон ҷойгир шудааст, ҷойҳои нави қорӣ таъсис дода мешавад.

ҶОЙҶОИ НАВИ ҚОРӢ ТАЪСИС МЕШАВАД

Қорхонаи мазкур дар вилоят яқе аз қалонтарин ва пешқадамтарин ба шумор меравад.

Қорхона соли 18 ҳазор тонна ресмон ва 7,2 ҳазор тонна матои трикотаж истеҳсол намуда, маҳсулот асосан ба Русия, Туркия, Полша ва Хитой содир мешавад. Дар қорхона соли гузашта 10,1 млн. долларии маҳсулот содир шуда бошад, дар нимсолаи аввали соли қорӣ миқдори он ба 7,8 млн. доллар расид.

Ҳоло дар қорхона ҳамагӣ 439 нафар бо қор банд аст. Қорҳои асосӣ пура автоматиконида шуда, барои қоргарон шароити кулайӣ меҳнату истироҳат фароҳам оварда шудааст. Қорхона истеҳсоли маҳсулоти хушсифату ҳардигорро боз ҳам зиёд намуда, ҷойҳои нави қориро таъсис мекунад.

Шоҳида ДАМИНОВА,
мудири «Овози тоҷик»
дар вилояти Намангон.

АНКАБУТЕ, КИ ДАР ИНТЕРНЕТ ТОР ТАНИДААСТ

(Аваллаш дар саҳ. 3).

Муаллим инчунин таъкид кард, ки ақсарияти бозикунандагон дар доираи синну соли наврасӣ ва ҷавонӣ ҳастанд. Онҳо бештар зери таъсири рекламаҳои фиреб, ҳавасмандкунандаҳои сахтмағзӣ ва ширкатҳои букмекерӣ ва таъсири муҳит қарор мегиранд. «Ҷавонҳои бинамудан таърибаи ками молиявӣ доштан ва эҳсоси тезтар сарватманд гардидаи зуд ба ин гуна бозӣҳо ҷалб мешавад. Онҳо фикр мекунад, ки метавонанд аз ин роҳ хеле зуд маблағи калон ба даст оранд, аммо оқибат онҳоро талафи пул ва ҳатто қарздоршавӣ интизор аст», меғяд ӯ.

Тавре ки мутахассисон меғянд, букмекерӣ танҳо як қиморбозии одӣ нест, балки як механизми равонӣ аст, ки одаморо ба худ вобаста месозад.

СУХАНОНИ ҲИҚМАТОМЕЗИ БУЗУРҶОН

Маҳбуби ҳама бош, маъшуқи яқе. Меҳратро ба ҳама ҳада кун, ишқатро ба яқе.

Куруши КАБИР.

Дунё ба ҷое хоҳад расид, ки то боиси ранҷиши аҳмақҳо на-шаванд, афроди хушмандро аз ҳарф задан манъ мекунад.

Ф. ДОСТОВСКИЙ.

Вақте ки инсон аз хирад дур шудаву зиндагӣшаро барномарезӣ карда наметавонад, ба маддоҳӣ рӯ меоварад.

Ўрун КЎХЗОД.

Савод маҳсули хондан нест, балки бар асари андешидан ба он ҷӣ мутолиа кардаем, ҳосил мешавад.

Карл ХИЛТИЙ.

Вақте зарурати интиҳоб пайдо мешавад, вале шумо интиҳоб намекунад, он низ интиҳоб аст.

Улиям ҶЕЙМС.

Тавре бизӣ, ки ҳамеша ҳақиқатро гуфта тавонӣ.

Ҷонатан САФРАН.

Шоғирд зарфе нест, ки пур кунӣ, ӯ машаълет, ки бояд бифафрӯзӣ.

ПЛУТАРХ.

Байтор не-стам, аммо харро дар суҳбати аввал мешиносам.

Дар рўзгори ҳар як инсон ду рўзи фаромушношуданист: рўзи милди ӯ ва рўзе, ки барои ҷӣ ба дунё омаданаширо дарк карда бо-шад.

Марк ТВЕН.

Ҳама ба нокомӣ вадбахтиҳои дўстгон ҳамдардӣ изҳор мекунанд, вале на ҳама аз комбихии онҳо хоҳанд.

Оскар УАЙЛД.

Тавре кунед, ки на зиндагӣ орзуҳои шуморо, балки умеду орзуҳои шумо зиндагиро фуру ба-рад.

Антон де-САНТ-ЭКЗЮПЕРИ.

Дар кори му-лакдорӣ зур нота-вонро зери по мекунад, дар мо-ликнати умумӣ бошад, нота-вон зўро.

Ҳафиз РАҲМОН.

Вақте аз ҳақиқат вукфури қомил дорам, дўст дорам гўш кардани ҳақиқатро.

А. ЧЕЛЕНАНО.

Зиндагӣ мубо-риза бардавом байна хохӣш ва маънукниҳаст.

Зигмунд ФРЕЙД.

Ақл аз он ҷӣ, ки мегирад, вале дил аз он ҷӣ, ки медеҳад, ба до-роӣиаш меафзоёд.

Виктор ХЮГО.

Тарҷума ва таҳияи **А. СУБХОН.**

Зикри хайр

«МАН АЗОБ МЕКАШАМ,... ШУМО НОНАШРО МЕХЎРЕД»

Мардуми мо ўро бо эҳтиром «Соҳиб Ёқуб» меғуфтанд, яъне Соҳиббой Ёқубов марди қомат-баланд, кушодаҷеҳра ва не-кӯҳ буда, бо атрофиён самима-но муносибат мекард. Аз он рўзе, ки мо мешинохтем, ўро «муаллим» меғуфтанд. Он со-ро дар даҳаи мо 2 мактаб буд — яқе даҳсола ва дуом ҳашт-сола. Вақте дар деҳа таълим-гоҳи дуошӯнаи нав сохта шуд, ду мактабро ба он даргоҳи за-монавӣ ҷалб намуданд.

Ҳамин тариқ, дар зодгоҳи мо ду мактаби даҳсола барпо гардид. Мо синфҳои нўҳу дах-ро дар маърифатгоҳи навбун-ёди ба номи Абўалӣ ибни Сино хатм намудем. Дар байни му-аллимонӣ барои мо нав Соҳи-ббой Ёқубов ҳам буд ва ӯ аз фанҳои забон ва адабиёт дарс медед. Бомаданият буду бо либоси тоза мегаишт, мо ўро на муаллими таълимгоҳи оддӣ, балки профессори мактаби олий барин медонистем. Бо мошини сабуқрав, гоҳе пиёда асосанон ва ба ҳар машғулият бо тайёрии пухта меомад. Ба забон, ба шевае услубиносӣ тавабҷуҳи хош эҳтир менамуд. Як анҷумани илмӣ-амалии мак-таби мо таҳти роҳбарии муал-лим ба шиносӣ бо шеваҳои шиомии Тоҷикистон ва на-воҳии гирдамон баҳшида шуда буд. Ёқубов донандаи беҳта-ри адабиёти классикӣ ва му-осири тоҷик буд. Бо аввали соли нави таҳсил ба мо рўйхати адабиёти хониши берун аз синфро низ менависонд. Баъ-зе шоғирдон ба муаллим арзу дод мекарданд: «Ақсари ин китобҳо нестанд-ку, аз кучо ёдем?» Муаллим кўтоҳ ҷавоб медед: «Ҷўнда ёбанада аст». Мо то ҳадди имкон онҳоро ёфта, мутолиа менамудем. Бо

фармоиши муаллим ба ҳам-синфдон мазмуни асарҳои хон-дамоноро баён мекардем. Хо-ниши берун аз синф низ шав-қомонро ба адабиёт бештар мекард.

Бисёр шеър меҳонд, то ҳол он ашӯри ифодатон хондани Ёқубов ба гўши мо садо ме-дидад.

Талаб мекард, ки хонанда-гон китобу дафтархоро то-зау саришта нигоҳ доранд. Баъзе донишомўзон ба рўйи саҳби дафтархоро чанд бор хат зада ё ки бо хаткўрунак онро кўр мекарданд ва баъзан варақ сўроқ мешуд. Аз ин боис баҳоҳо паст мешуданд, устод ба шоғирдон тавсия медед, ки ба рўйи саҳв як хат кашада шавад, на чанд бор. Мо ба ин қоида риоя мекардем. Дар ашӯдори худӣ устод намуна буд. На аз поён, балки аз боло китоб ё дафтарро эҳтиётро-на варақ мезад. Ин тарзи ва-рақзанӣ осону ҷоиш аст, зеро варақ гичи ё дастхўрда на-мешуд. Дар ёд дорем, ибти-дои солҳои 70-уми асри бис-тум як китоби ба санъати су-хани бадеӣ бахшидашудаи ҳамдирамон Сотимхон Инъ-омҷаевро чун навгонӣ устод ба талабагон бифтихор ва-рақзанон нишон дода буд. Аломатҳои китобатро баъзе хонандагон ҷодобаҳои ноҷиз шумурда, ба ҷодобагўзори онҳо эътибор намедоданд. Омўзгор тақорр-тақорр ме-ғуфт: Туфайли нодуруст гу-зоштани вергул як кас пар-ронда шудааст». Мо ба хайрат афтодем: «Чӣ тавр?» Муаллим ба таҳати синф ҷуни навишт: «Застрелишь нельзя, отпус-тить?» («Парронда нашавад, озод карда шавад») ва «Заст-релишь, нельзя отпустить».

Шарҳ дод, ки бо ҳукми дуом маҳкуми беғуноҳ қатл гар-дидааст.

Барои ҳамин ҳар як ало-мати китобатро баҳою беҳа-то бояд ба қор бурд, ки онҳо беаҳамият нестанд.

Баъзе ҷавонони камдони-шӯ кундфаҳм дар мактаб ва ё кўча бо забони адабии то-ҷик ҳарф задани муаллим Ёқубовро гоибона ҳавч кар-да, меҳандиданд. Инро шу-нида, Ёқубов ҷавоби қатъии далелона меғуфт: «Ҳар чӣ хоҳанд, биғўянд, ман забони модарии худро дўст ме-дорам!» Ёқубов баъди ҷанг ба муаллим Асолотҷон Эргаше-ва ҳамнома шуданду 10 на-фар фарзандро тарбияю со-хибмаълумот карданд. Муал-лим Ёқубов гуруснагӣю дар-дҳои давриҷангӣ, азобӣ манҷурӣ, маҳрумӣю сабаб-чангиро бисёр دید. Сабр кард ва некумо соҳиби яқе аз оилаҳо саодатманду наму-навии деҳаи Варзӣ гардид.

— Ба мо, фарзандон, — ҳикоя кард духтари дуюми Ёқубов, муаллими нафақажўр Ҳабиба Ёқубова, — падару модарам гапи сахт назада, ахлоқи нағз ёд доданд. Ҳар гапро ба падари босавлатам гуфта наметавонистем. Агар падарам ба духтарон гапа-шон бошад, аввал ба мода-рам меғуфтанд. Баъд мода-рам ба мо онро мерасонданд. Падарам ҳар шаб пеш аз хоб ба мо ҳикояю афсонаҳо, аз «Ҳазору як шаб» порчаҳо нақл мекарданд. Дар ҳонои мо китобҳои тоҷикӣ, ўзбекӣ, рўзномаҳо алоҳида-алоҳида меистоданд. Бе руҳсати па-дарам ба онҳо даст намера-сондем. Хондани шавем, му-водиқи синну соламон китоб

медоданд. «Ба ту «Субҳи ҷаво-нии мо», хон, ба ту «Афсо-наҳо». Падарам ба рўзномаи «Ҳақиқати Ўзбекистон» (ҳоло «Овози тоҷик») доим обуна мешуданд. Моро ҳам тарғиб мекарданд, ки обуна шавем онро мутолиа кунем, чунки он ба забони модарии мо ҷоп мешавад. — Падару мода-рам 10 нафар фарзанд тарбия карданд, — меғяд писари му-аллим Самичон. — Падарам инсонӣ сахтир буд, ҳар ҳафта дониши моро назорат ме-кард. Агар баҳои паст гирем, ба рўзномамон имзо наме-гузошт.

Шўчоати ҷангию меҳнатии муаллим бо ордену медалҳои ҷангӣ ва меҳнатӣ қадр ёфта-анд.

С. Ёқубов 1 июни соли 1921 дар деҳаи Варзӣ, дар оилаи деҳқон зода шудааст. Пеш аз ҷанг дар Институти му-аллимтайёркунии Кўқанд ва Донишқаддаи педагогӣ ба номи Низоми Тошқанд аз рўйи ихтисоси кимёёё биоло-гӣ дониш гирифт. Дар мак-таби зодгоҳ ба омўзгорӣ сар-кард. Бо оташзани ҷанг дар сафи ватандўстӣ ӯ низ ба мудофиаи халқу ватан бар-хест. Соли 1942 ўро фармон-деҳи қисм ба мактаби коман-дирони ҷавон фирисотд. Дар он ҷо Соҳиббойи илмдўсти дар-ноши ҳарбию ҷанговарию чу-кур гирифт. Ҳамчун сардори дастаи тўпчиён бар зидди ис-тилогарон то остонаҳои Ста-линград бо сабру матонат ҷан-гид. Соли 1943 аз таркиши ноғахонию снаряди душман захми вазнин гирифта, чанд вақт омехтаи барфу хоб, аз хуш рафтаву қарат хонд, дар ёд надошт. Аз дард танаш ба ӯ итоат намекард, ҳатто ба

фарёдзани қуввааш намера-сид. Чанд рўз хўроку об на-хўрданах норавшан буд. Ҳавои сарди зимистон тани хурду лоғарашро гичиррос мезанонд. Чанд вақт гузашту ҳис кард, ки касе ўро мека-шад. Дастино нокуи ёрира-сон нарм мерасиданд. Духта-рак, ки Настия 14-сола буд, ўро кашолакунон бурда, ба қисми санитарӣ супурд. Ҷавон халоскорашро як умр дар ёд дошт. Ёқубови манҷурӯ дар ши-фохонаи ҳарбии Новосибирск чанде аз амалиёти қароҳоро дид. Духтарон хостанд, ки пойи қароҳатноки ўро бу-ранд, лекин Ёқубов ба он роҳ надода, гуфт:

— Монеи, ки ҳар чӣ шавам, бо поям шавам.

Баъди ду соли муолиҷа дар шифохонаи ҳарбӣ ба зодгоҳ баргашт. Аввал бо ду асоба-гал, баъдтар ва то охири умр бо асо роҳ гашт.

Бародараш, ки дар шаҳри Душанбе қору зиндагӣ дошт, вафот кард. Ба он ҷо рафт. Дар водии Вахш қадрию пе-дагогӣ намерасиданд, мудда-те омўзгорӣ, сипас ба вази-фаи котиби ташкилоти ҳизби яқе аз ҳоҷагӣю ҷамъавӣ фаъо-лият бурд. Дар яқе аз сафа-рхош чанде аз хўҷат ва дипло-ми ихтисоси муаллими кимёёё ба биологяро гум кард.

Аввали солҳои 50-ум фа-култети забон ва адабиёти то-ҷикӣ Донишқаддаи омўзгорию Хўчандро гоибона хатм намуд.

Вай ба зодгоҳ баргашта, му-аллимӣ кард, мудири қисми илмӣ шуд, пас ба мансаби ди-ректории мактаб расид. Аҳли деҳа ба раиси худ ўро пеш-барӣ намуданд. То ба нафақа

расидан боз ба иҷрои касби дўстдоштааш баргашт.

Боре модаркалонан ёдо-варӣ карда буд. Рўзе ба мак-таб рафта, ба муаллим Ёқубов норозиёна арз менамояд, ки чаро нури дидашро ранҷон-дааст? Ёқубов ҷавоб додааст: «Ман азоб кашада, писаратон-ро меҳонам. Шумо нонаш-ро меҳуред».

Бо ҳамин модаркалонан Иқромбӣёи Гоибова аз паси ягон шикоят ба таълимгоҳ на-рафта бадаст.

Соли 1977 банда барои тах-сил ба шаҳри Самарқанд раф-танӣ шуда, ба истгоҳ барома-дам. Автобусҳои мусофиркаш на ҳама вақт ба тартиби раво роия мекарданд. Бо падарам, ки ҳамроҳи ман буд, ба ома-дани онҳо дер мунтазир шуд-ем. Ҳамин вақт бо мошини «Запорожец» омадани муал-лим Ёқубов, ки дар мактаб бо падари омўзгорам қор мекард, ба чеҳрамон нуру сурур бах-шид. Мошин дар рў ба рўямон истод.

Устод Ёқубов моро бо лаб-ханд тақлиф кард ва то шаҳри Чуст ҳамроҳӣ кард. Ман он сол ба факултети забон ва адабиё-ти тоҷикӣ Институти омўзго-рии Самарқанд ба номи Садр-ридин Айнӣ дохил шудам. Роҳи ҳаёти шодравон Соҳи-ббой Ёқубов барои ҷавонан дар-си ибрат аст.

Ш. МИРЗОЕВ.
Вилояти НАМАНҶОН.

Овози тоҷик
МУАССИСЛАР:
Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Қонунчилик палатаси Кенгаши,
Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Сенати Кенгаши ва Ўзбекистон
Республикаси Вазирлар Маҳкамаси.
Тоҷик тилида нашр этилади.

Сармуҳаррир
Шерпўлод ВАКИЛОВ
Рўзнома ҳафтае ду маротиба:
рўзҳои қоранша ва шанбе ҷоп
мешавад.
Рўзнома дар компютерхонаи идора
ҳарфини ва саҳифабандӣ гардида.

Ҳаҷми насри бадеӣ, очерку мақола аз 5 саҳифаи ҷопи ду интервали
ва шеър аз 50 мисраъ зиёд бошад, идора қабул намекунад. Рўзнома
ба мактубҳои интишорнашуда ҷавоб намегардонад.

Рўзнома 25 июни соли 2008 дар Оқоноси матбуот ва ахбороти
Ўзбекистон таҳти рақами 0003 ба рўйхат гирифта шудааст.

Индекси нашр — 170 . Фармоиши 2 Г-828.
Адади нашр 3684. Ҳаҷм 2 ҷузъи ҷопӣ.
Усули нашр — офсет, андозаи А-2.

ISSN 2010-7757

Мухаррири
навбатдор:
Г. Кабирова.
Саҳифабанд-дизайнер:
Т. Хўтаева.
Мувофиқи қадвал —
21.00
Ба ҷоп сугурда шуд —
06.30

Нишонии мо:
100011 ш. Тошқанд,
кўчаи Навоӣ, 30, ошёнаи 4.
Телефонҳо: қабулгоҳ: +99855200337;
Котибот: +99855200336.
Факс: +99855200337.
сайт: http://ovozitoj.uz/, e-mail:
ovozitoj@mail.uz, ovoz@list.ru
Индекси обуна 170.

Матбааи таъбу нашри Ширкати саҳомии «Шарк».
Нишонии қорхона: кўчаи Буюк Тўроқ, хонаи 41.